

— Ha a barlanglakó nevelni tudott volna, a történelem másként alakul. Oscar Wilde.

ÁRA
70
FILLÉR

BUDAPESTI ÁLLAM NYELV- ÉS IRASDTAN TUDOMÁNYOS EGYESÜLET
1948 FEBRUÁR 11
óra ..... perc
ÁR...TTE

Szabad Száj

III. évfolyam. (81.) 4. szám

1948 február 11

VEZÉRCIKK

A már többször aposztrofált makadám államférfiú ezúttal azzal a kérdéssel kereste föl a tudós rabbit, hogy szabad-e a közösségnek beleavatkoznia az emberek magánéletébe.

— Errenézve, véletlenül, éppen tudok egy történelkét — felelte a rabbi és mesélni kezdett:

Egy kis városka kis utcájában élt egyszer egy vénleány. Ablaka az utcára nyílt és az utca másik oldalán egy fiatalember lakott.

Egyszer a vénleány felkereste az előljáróságot és panaszt tett a fiatalémber ellen, hogy az nyitott ablaknál kel, fekszik, vetkőzik, öltözik és más effélé visszataszító bűnöket művel. Miután ez öt napról-napra többször megbotránkoztatja, kérte, hogy szigorúan büntessék meg az erkölcs-telent.

A bíróság — hogy perrendszerűen mérleghesse az elvetemültség fokát — kiszállt a helyszínre. A vénleány megmutatta az ablakot, amelyen keresztül ő naponta sokszor kénytelen szemlélni a botránnyos üzelmeket.

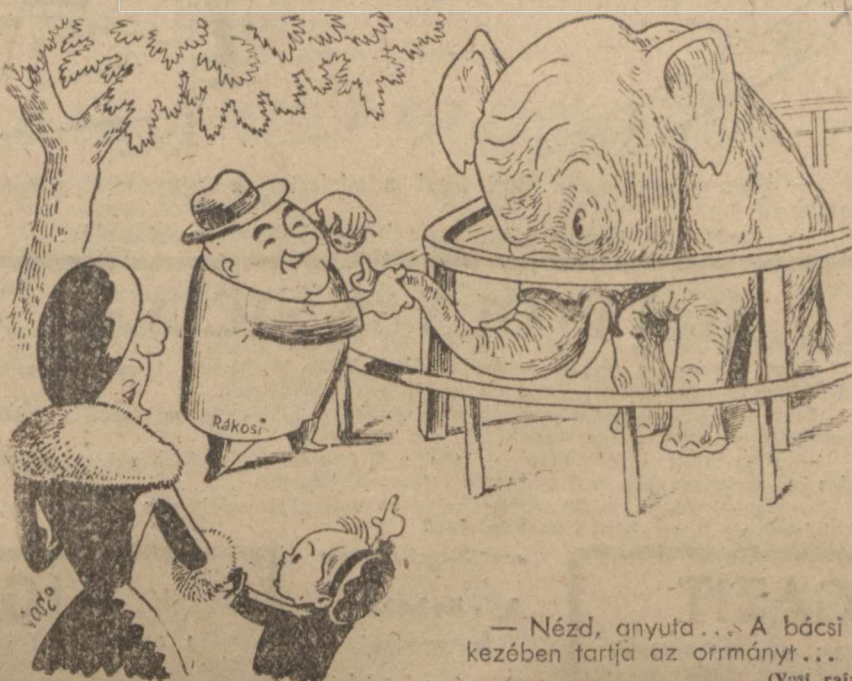
— De kisasszony — szölte a bíróság elnöke — innen egyáltalán oda se lehet látni a fiatalember ablakába.

— Dehogynem — felelte a vénleány — tessék csak felállni egy székre.

— Egyszóval — vélekedett a makadám államférfiú — a közösségnek nem szabad beleavatkoznia az emberek magánéletébe?

— Dehogynem — felelte szelíd mosollyal a bölcs férfiú —, bele szabad, sőt bele kell, ha arra ok van, csak a gyerek nem szabad: ürügyet keresni reá.

Ezek a mai gyerekek...!

— Nézd, anyuta... A bácsi a kezében tartja az orrmányt... (Vasi rajza)

POLITIKAI HIRADÓ

Régi, harcos szocdempártra Nem vet ezlán sommi árnyat, Ezentúl a házatáján Nem tűr többé, csak balszárnnyat.

Rendet terem a szocdempárt. Alaposan, nemcsak félig! Nem jut szóhoz többé senki, A középtől — a jobbszélig...

Állítólag megtörtént, de lehet, hogy csak mi találtuk ki...

Van Somogy megyében egy kis község, melynek az a neve, hogy: *Aligvárom*. A napokban egy pesti kereskedő levelet irt ottani ügyfelének, de tévedésből elvételte a megye nevét és így címezte meg a borítékot:

X. Y. úrnak, *Aligvárom, Vas megye*.

Három nap múlva a vidéki ügyfél visszaküldte a borítékot a következő megjegyzéssel:

— *En is...!*

A HÉT LEGÉDESEBB VICCE

Brabács megkérdezi Ficerét:

— Mondd, ugye bigamista az, akinek eggyel több felesége van, mint amennyi kell?

— Igen.

— Akkor én egy bigamista vagyok.

— Miért? Hány feleséged van? — kérde Ficeré.

Mire Brabács szomorúan feleli:

— *Egy...*

CHAPLIN VÁLASZOL

Egy neves újságíró felkereste Chaplint és megkérte, beszéljen valamit ifjúkori emlékeiről. Az interjú végén az újságíró megkérdezte:

— És mondja Mr. Chaplin, mikor kezdett először lányok iránt érdeklődni?

A nagy művész gondolkodás nélkül felelt:

— Amikor először fédtem fel, hogy nem fiúk...

Gabona-vásáron

R. M.: Hát nem mondom, sógor, szép a búzád, jó a rozsod is, de nekem mégis leginkább az Árpád tetszik... (Várnai rajza)

Még a párthivők se keressenek benne politikát!...

Gyagyarek és apósa üzleti ügyben Rómába utaznak, ahol végignézik a város minden nevezetességét, végül megállnak Vénus szobra előtt. Gyagyarek nézi, nézi Vénust, majd apózához fordul és leverten mondja:

— Most látom csak, hogy mennyire behólyliztatok engem!

MINDIG LESZNEK TALLEYRANDAK

Egy politikai karrier-jének nagyságát azzal lehet lemérni, hogy hány ember mondja róla: «*rokonom!*» (Jean Blaise)

Farsangi logika

Kiváló kezírónk egy át-mulatott farsang-éjszaka után telefonál: — Halló központ?!... Itt 125-023. beszél?... Köszönöm, akkor ren-den van. Csak azt akar-tam tudni, hogy valóban itthon vagyok-e.

VI. Eduard

Amikor a bohém élet-ről híres régi vel-szi herceg még egészen fiatal volt, egyik tanárja így szölt hozzá a hittan-órán: — Csupán egy van fen-ség, ami még a királynál is magasabb.

— Tudom — szölt köz-be a herceg — az ász!

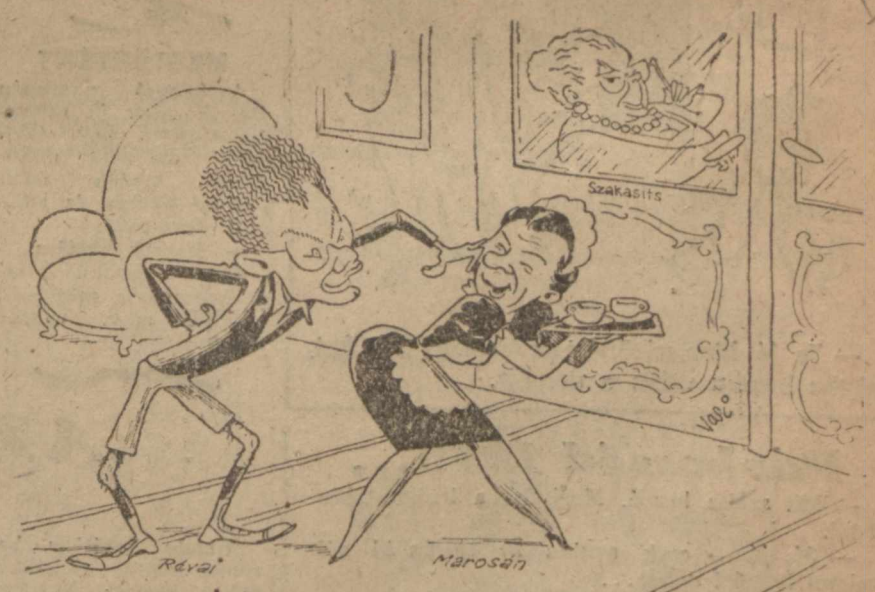
ANGYALI HISTÓRIA

Most, hogy a Jászai Mari színészhírt meg-nyitották, bekerült oda egy aranyos, idős színész is, aki az utóbbi évek-ben abból tengette életét, hogy kiment a lóver-senyre és ott jómódú ismerőseinek drukkolt. Köztudomású, hogy a ló-ver-senyzők milyen babo-násak és amikor vala-melyik ismerős nyert, kisebb jutalékokt fizet-t a buzgó drukkerek.

Barátunk, amikor be-költözött a Jászai Mari otthon kényelmes, jól-fű-tött, barátságos szobá-jába, így sóhajtott fel:

— Végre megenged-be-tem magamnak azt a luxus, hogy nem kell többé lóversenyre jár-nom!...

NA ÉS...?

— Nade fiatalúr! A nagysága minden percben beléphet...

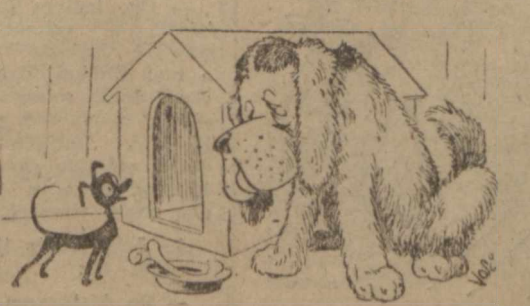
FINOM CSALÁD!

A bolondok házában az egyik örült olyan irjözatos rohamokat kapott, hogy az igazgatóság kénytelen volt a családot értesíteni. Másnap beállt az örült fivére.

— Kérem — mondja neki az igazgató —, az ön öccsével már nem lehet bírni. Ejnek idején felkel, a falra akar mászni és állandóan fenyeget mindenkit, ordítolva, hogy ő Napoleon.

— Ugyan kérem — feleli a fivér —, ne tessék neki egy szót se hinni. *Napoleon én vagyok.*

HEKTOR és FAKTOR bemutatkozik.

— Mondd, öregem, téged mért hívnak Fak-tornak? — Mert én egy nagykutya vagyok.

De annak is csak ritkán...

«Az emberek inkább engedelmeseznek az illemszabályoknak, mint a közlényeknek.» (H. G. Wells.)

Igazán rendes ember

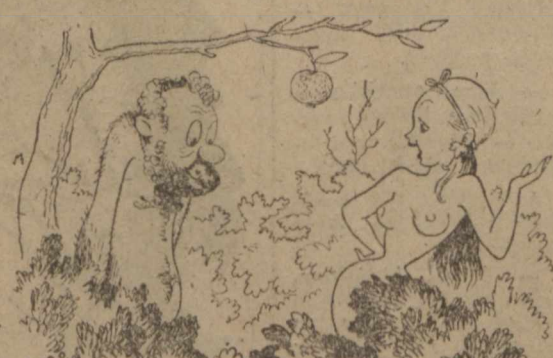
A napokban kihallgat-tak néhány tofócsalót a rendőrségen és az egyik-től megkérdezte a rendőr-tiszt:

— Tulajdonképpen mért töltötte ki a szeivénst a mérközések után?

Mire a tofócsaló in-dignálódva felelt:

— De főhadnagy úr, kérem! En nem vagyok egy hazardőr...!

A paradicsomban

— De Évikém! Hol a fügefalevél? — Csacsikám, hát nem tudod? Nylonból van...

IGAZA VANI!...

— Aki minden bókot elhisz; egyetlen bókot sem érdemel. (Montesquieu.)

A finomság teteje

Brabács farsang utolsó napján egy zártkörű tánc-estélyre volt hivatalos. Egyik ismerőse, aki ész-revette, hogy Brabács a táncolókat figyel, sügva kérdezte:

— Mit szólsz annak az erősebb hölgynek fel-lü-nően kivágott ruhájához?

— Mit szólnak? — vá-lasztott Brabács. — Nyet utóljára akkor láttam, amikor a dadámtól elvá-lasztottak.

Bűbajos történet a szomorú Palesztinából

A hat éves kis Móricka, elkésvé és líhegve állt 'be jeruzsálemi családi otthonába, mire édesapja ráfordmed:

— Hallatlan! Miért jössz ilyen későn háza?

Mire Móricka büszkén kijűllesztí a mellét:

— Ha tudni akarjátok, egy félórával ezeltűt fu-

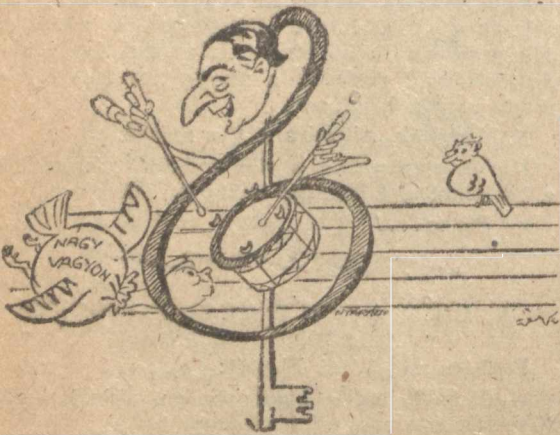
lára kényszerítettem egy negyven tagú arab bandát.

— Hát ezt hogy csináltad? — kérdük a többiek álmétkodva.

— Egyszerűen — felelt Móricka. — En szaladtam, ők meg futottak utánam.

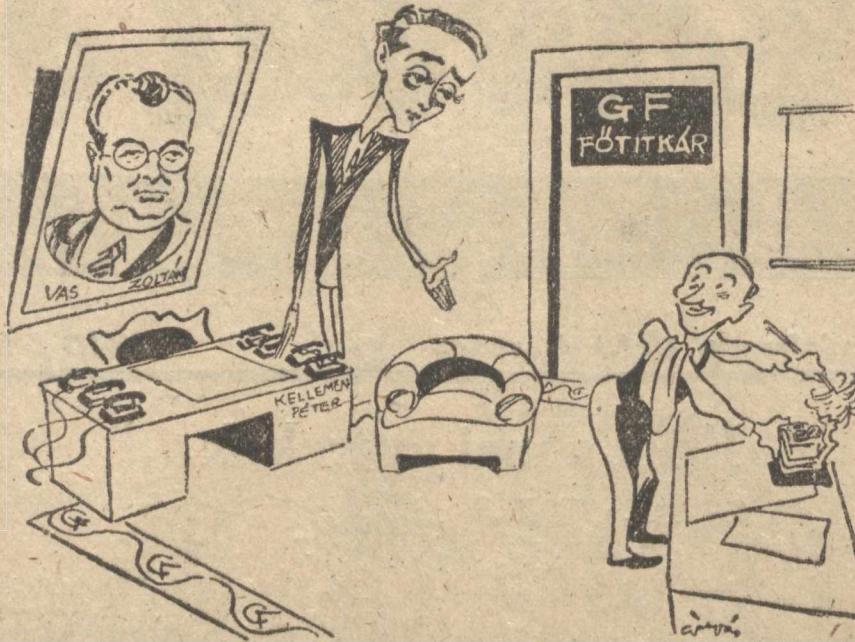
Történelmi arcképcsarnok

Dr Nyárády Miklós
a daliás pénzügyminiszter.

— a magyar Adomisz

Ami igaz, az igaz...

— Nem értem, János. Mért teszi a miniszter úr tintatartóját a másik asztalra?

— Tessen csak rábízni, tanácsos úr. Az ő keze messzire elér...

NEM IS OLYAN VICCES

Borsa Mihály, az Anyag- és Árhivatal új elnöke kijelentette, hogy aki magyar köztisztviselő akar lenni, az legyen szegénységi fogadalmat.

Erről viláznak egy társaságban és a jelenlevő kereskedő azt mondja a köztisztviselőnek, hogy a kereskedők helyzete sem jobb.

— Hogy lehet ilyet állítani — szól a tisztviselő —, amikor nekem például húsz évi szolgálat után havi nyolcszáz forint a fizetésem?

— Na — válaszol a kereskedő — és az országban mégis van százezer aktív tisztviselő, de hány aktív kereskedő van?

Édes vice a keserű multból

Az üldözések ideje alatt az üldözött muzsikusok az OMIKE zenekarában működtek. Nem lehet mondani, hogy a zenekar minden egyes tagja a legkiválóbb lett volna. De hát kellett a muzsikus. Egy derék gondokás volt közöttük a legbotfűlűbb; Komor Vilmos

karmesternek sok bosszúságot kellett kiállnia miatta. Egyszer azonban türelmét vesztette és ráripakodott:

— Nézze Blau úr, most még megvan a biztos kenyere. De mi lesz ma-gal ha egyszer elmű-nak a zsidótörvényes idők...?

Illusztráció a legújabb fogalomhoz

Bizónia...

CHURCHILL ÚTBAIGAZÍT

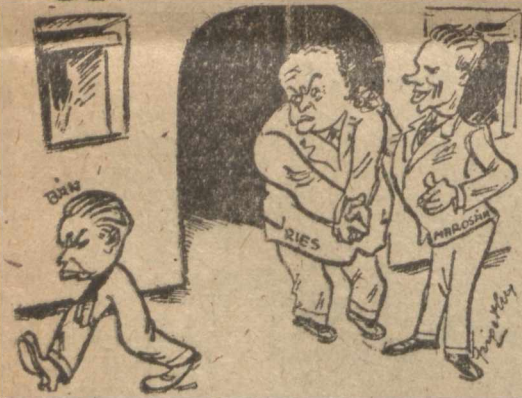
Még jóval a háború kitörése előtt, nagyobb nemzetközi politikai értekezlet volt Londonban az egyik nagyszálló dísztermében, melyen résztvett néhány német kiküldött is. Az egyik német pasas, szokott pókhendi modorával megkérdezte Churchillt:

— Mondja, merre van itt a W. C.?

Churchill szelíden felelt:

— Menjen végig a folyosóra, a végén balra talál egy ajtót, arra ugyan az van írva, hogy „For Gentlemen”, de ez őnt ne zavarja, csak nyisson be nyugodtan.

Úgy, ahogy mondja

— Te jó Isten, mi történt az Antallal? Úgy fest, mintha beadta volna a derekát.

Párbeszéd 1948...

— Mit szólsz hozzá. Megindul a lenkóc behozatal.

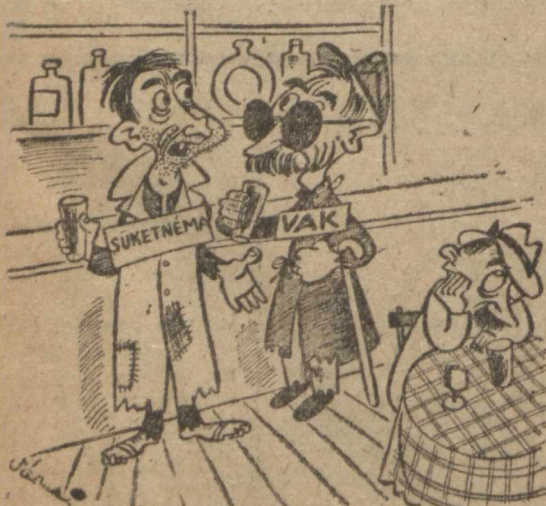
— Jó, jó — csak azután ne süljön ki róla valami lenkóci dolog...

Üzemi hirodó

Szabotázs volt egy szappangyárban.

— Ez a hír mindenkit lever. — Kén helyett kémnel dolgozott A pesti Hutter és Lever.

Pánik az álhadirokkantak között

— Mondja, kolléga úr, maga is hallott erről az új rendőrségi razziról?

— Mi az, hogy hallottam? A saját két szememmel láttam!

A rövidlátó keservei

Brandy kapitány naplójából:

— Aki túlsokat beszél, az rendszerint el akar valamit hallgatni.

MEGTÖRTÉNT

A folyosó pamlagán Balogh páter ül néhány képviselőjével. Egy elbujosott emberről diskurálnak. Azután feláll Parragi György és elköszön barátaitól:

— Megyek Budára.

A páter odahajol hozzá és mosolyogva megkérdi:

— De ugye, visszajössz?

AZ ELSŐ BÁL

Írta: Király Dezső

Brandy kapitány kezében félúton megállt a pohár, amikor kishúga, első báli ruhájában belépett a szobába. Kató a kapitány nővérének leánya volt, édes, nevetőszemű 18 éves tündér és úde fiatallágával a tavasa harmatos csillogására emlékeztette az öreg harcost.

— Kislányom — mondotta meghatottan a kapitány — első bálodra még és kötelességemnek tartom, hogy megvédelek a rád leselkedő családások ellen. A fiúk bizonyára körülvesznek majd, de ne bízzál bennük, mert ha sokat vársz tőlük, kiábrándulás lesz a vége.

— Oh, kedves Brandy bácsi — csicseregte a lány — tisztában vagyok a mai fiúkkal. Dehogyan várok tőlük sokat. Nagyrésztük gyáva, vagy mulya. Képzeld, multkor félórát voltunk egyedül a Pistával és az a maffa, alig mert visszacsókolni.

Az öreg esatár ijedten borkant fel:

— De kislányom...

— Tudom bácsikám, nem mind ilyen melák. A Gabi például, alig, hogy megismerkedtünk,

már meg is hívott a lakására.

— Remélem, hogy a legerélyesebben visszautasítottad — rémüldözött a kapitány.

— Természetesen — felelte a kislány. — Hiszen nekem a Géza tetszik.

Hm. A kapitány meghökkenve tűnődött kissé, de úgy vélte, kötelessége, hosszú és kalandos életének gazdag tapasztalatait a gyermek üdvére és okulására fordítani. Ezért tehát újabb intelmekkel látta el.

— Ne vedd komolyan a fiúk udvarlását. Köriühizelegnek szép szavakkal, anélkül, hogy a szándékuk komoly lenne.

— Ne félj semmit, Brandy bácsi — kacagott a gyermek. — Nálunk, modern lányoknál az udvarlás fiatal. Ha a fű nem az esetünk, akkor hiába strapálja magát, ha meg van szexepilje, akkor úgyszint prompt jön a smaci.

— Mi az a smaci? — kérdezte kissé bizonytalanul a letűnt idők gáláns lovagja.

Finomlt, desinficiál
RIO-CREAM

IGAZ TÖRTÉNET

A kitűnő fiatal színészpár farsang utolsó estéjét egy közéleti előkelőségünk zárta rü e télyén töltötte.

Reme! hangulatban mulattak reggelig, majd hazatérve elhatározták, hogy mámoros hangulatuk elűzésére, lefekvés előtt megfürdenek. Egyszer csak megszólalt a csengő. A fiatal asszonyka magára kapva egy ruhadarabot, sietett ajtót nyitni. Három perc múlva visszatért:

— A fűszeres segítje hozta a tejet. Csak azt nem értem, hogy miért vigyorgott.

— Tán azért — mondta motyogva a férj — mert háálkónős helyett a frak-komat vetted fel...

Nöfien fiatal emberek figyelem!

— Aki megnősül, az úgy tesz, mint az a férfi, aki a folyóba veti magát, azért, mert szomjas.

(Neo-pakisztán közm.)

Akiknek ilyen fülei vannak, azok hallják

Andai Béla, a Pódium kitűnő művésze, megkérdezi Keler Dezsőtől:

— Mondd Dezsőkém, a te füled ugye konzerválva van?

— Midő gondolod?

— Mert olyan remekül eláll...

Mért került színre?

Semmise változik...

A vízözörcöl beszélgetnek egy társaságban.

— Érdekes, — fejteget az egyik — a bárkán többszáz állat volt és alig néhány ember.

— Sajnos, — jegyzi meg valaki — ez az arány azóta is megmaradt.

Vért vesznek az elgázolt utastól!

Étszer vesz vért ezentúl a Beszkárt. Az utastól, akiben ő tett kárt. Kedves Beszkárt! Ez a tipp már fiatal. Rég csinálja ezt az adóhivatal.

Pokoli pech

— Szervusz, kollega.

— Pardon, én csak egy pesti férj vagyok.

Ez így igaz!

Az udvariasság a legelfogadhatóbb képmutatás.
(Egy mai villamosutas naplójából.)

Udvariassági verseny

MINDENT LEHET, DE CSAK UDVARIASANI...

— Az udvariasság a legfőbb erény Ennek leple alatt minden bűn és hitványság elfér.
(Gracián: Az Udvari Ember.)

Az udvariasság bajnoka

— Megengedi, asszonyom, hogy átadjam a helyemet...?

UDVARIASSÁGI VERSENY MEXIKÓBAN

A hirtelen haragjáról és szabad szájáról közismert mexikói osztályfőnökosz kérdez valamit egyik tisztviselőjétől. A tisztviselő, aki pártprotekciós révén került állásába s így szaktudással természetesen nem rendelkezhetett, a kérdésre rossz feleletet adott.

— Maga borjúl — kiáltott rá mérgesen osztályfőnökosz.

A tisztviselő megbotránkozva nézett az osztályfőnökoszra, aki látva, hogy túllőtt a célon, megveregette a fiatalember vállát és mosolyogva így szólt:

— Na, na, nem kell ezt komolyan venni, fiatal barátom, ez csak afele atyai intelem volt részemről...

DAL A TÉLI OLIMPIÁRÓL

Sielőink dicsősége
Kis ünnepi dalra serkent:
St. Moritzban megnyerték az
Udvariassági versenyt.

Hogy a mezőny végén voltak,
Ne rójjá meg senki őket:
Maguk elé engedték az
Összes többi versenyzőket.

Udvarias mama

— Ne haragudjék, uram, hogy zavarom, de megjött a lányom vőlegénye.

Az udvarias szabó

M. Soga László meséli Benák Miklósnak:

— Ma valósággal erőltetnem kellett, hogy a szabóm elfogadjon tőlem száz forintot!

— Ne beszélj! Ilyen rendes ember?

— A, dehog. Ötszázat kellett volna fizetnem.

Ez is udvariasság, de villamoson nem ajánlatos utánozni!...

Koszorú találkozik Tapsoveccel:

— Mondd, öregem, — kérdi Koszorú — hogyan határozta el magad ilyen hirtelen a nősülésre?

— Az úgy történt kérélek, — mondja Tapsovec — hogy két héttel ezelőtt Lajosmizsén voltam egy ismerős családnál, akik nagyon szegények és igen szűk lakásban laknak.

— Na és?
— Na és gondoltam, ha az egyik lányt elvesszem, több helyük lesz.

Ők is résztvesznek a versenyen

— A Békét kivonták a forgalomból, de szerencsére van helyette Harmónia.
— Nana. Attól tartok, hogy ez a Harmónia nem egészen olyan mint a Béke...

Tévedésből került erre az oldalra!...

Kanálkovicz megkérdi az álkerti őrtől:

— Miért van ketreche zárva ez a majom?

— Azért, — feleli az őr — nehogy összetévésszük valamelyik nézővel.

Biztos nyerni fog

Brabács a zsúfolt villamos peronján szorong és az egyik zökkenőnél egy kövér utitársra a tyűk-szemére lép.

Brabács szeme villámokat szór, már ajkán van a mázsás gorombaság, mikor hirtelen erő vesz magán és halkán így szól:

— Uram, ön egy baromfikegőző dudvaferfi!

— Bocsánat, — mondja a másik, — mi az, hogy baromfikegőző, dudvaferfi?

— Nézze kérem — feleli Brabács — én résztveszek az udvariassági versenyen, hát csak nem mondhatom, hogy csirkefogó gazember...?!

VOLT JOBB

— Mi az, Krapács úr, de lóg az orra.

— Ajaj, a feleségem udvariassági versenyt rendezett.

— Na és?

— Na és most képzelheti, hogy én hányadik helyen vagyok nála.

Beszéskart Bébi kalandjai

— De kedves uram, mi jut eszébe?
— Tetszik tudni, meg szeretném nyerni az udvariassági versenyt.

Sízóink sem engednek a negyvennyolcból

Sporthír: A legjobb magyar helyezést 48. lett a téli olimpián.

— Az urak még itt vannak?
— Várjuk a magyar versenyzők beérkezését.

TEGNAP

— Mi az? A nyakamra akar mászni?!

BÖLCS FÉRFIU...

— Inkább kérdem meg egy öreg embertől, mikor fog meghalni — mint egy öreg asszonytól — hogy mikor született...

«Nő az ablak mögött»

— Nem is tudtam. Paczák úr, hogy a kedves neje is részt vesz az udvariassági versenyen.

— Hogy-hogy?

— Tegnap láttam, hogy felhívott magához egy Beszéskart-ellenőrt.

MA

— Parancsoljon!

EZ AZTÁN ELŐZÉKENYSÉG!

Ficzere a Deák-téren megkérdezi egy pasastól:

— Ugyan, kedves uram, hány óra?

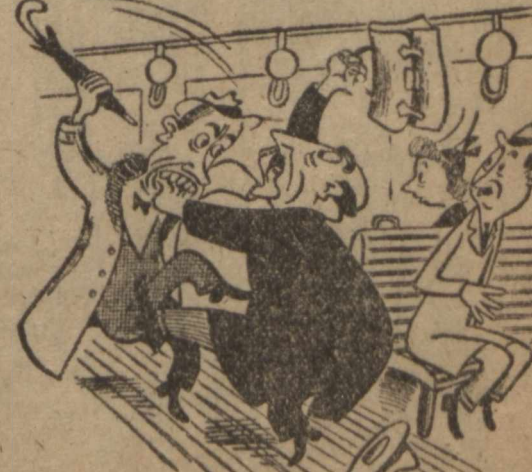
— Nincs nálam az óram — válaszolja a pasas — de ha eljön velem a Bazilikáig, szívesen megnézem magának.

HÁT ILLIK EZ?

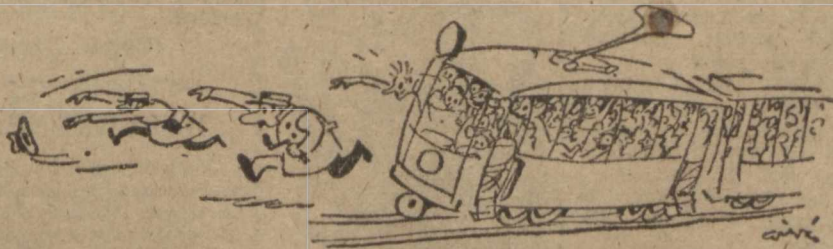
— De Lajos, nem szégyeled magad jelenet rendezni egy idegen ember előtt!...

A döntő

— Te piszok csibész. Juszti is megmutatom, hogy én nyerem meg az udvariassági versenyt.

SZÉLBEN

Itt aztán rendezhetne udvariassági versenyt a Beszéskart!...

A mennyei birodalomban még ma is legegységesebb szabálya az udvariasságnak az, hogy az ember önmagát és övét leki-csmlyi, másokat viszont az égig magasztal. Ime egy párbeszéd:

— Engedd meg, menyneknek, fényesarcú fia, hogy a te fényes palotád küszöbét mozkos sarival illesse barátságodra méltatlan tisztelőd, — mondja az igazán udvarias kínai, aki pár percre átmege a szomszédhoz.

— Légy üdvözölve hitvány és rozoga viskómban! — adja meg a módját a szomszéd, még ha palotában lakik is.
— Hogy kegyeskedik az égiéktől pártfogolt csodás egészséged?
— Nyavalyás bendóm nem bírja már a csere-

bogarakkal tüzdelt fecskéfészek-pástétomot sem.

— És hogy van a legcsodálatosabb baracknál is hamvasabb arcú hitvesed?

— Köszönöm, csak megvan valahogy a vén banya.

— Csodálatos tudással megáldott, bölcs fiadról mi hír?

— Mennyei birodalunk szerencsétlenségére államtitkár lett a tőkiflókó.

A Szabad száj előfizetési díja
1 hónapra 3 Ft
Negyed évre 9 Ft

Végre megfejtettük, hogy: mikor lehet hinni egy politikusnak?

Volt a szakmában egy nagyon tüchtig ember, a Pollacsek. Egyetlen egy hibája volt: nem igen lehetett elmenni a szaván.

— Kedves Pollacsek úr — vetük elő egyszer a kitűnő szakértés — árulja el nekünk, mikor mond maga igazat és mikor hazudik?

— Hát nézzék — szökt Pollacsek — én most megmondom. Amikor azt mondom, hogy én úgy élek, akkor az egy hazugság. De ha én azt mondom, hogy becsületszavamra, akkor — én úgy élek — igazat beszélek.

Régi sláger új szereplőkkel...

«Kelemen, maga a multam és a jelenem.»

Csak udvariasan — mindhalálíg!

— Ne gőtörje magát, vezető úr! Úgyis súlyos beteg voltam...

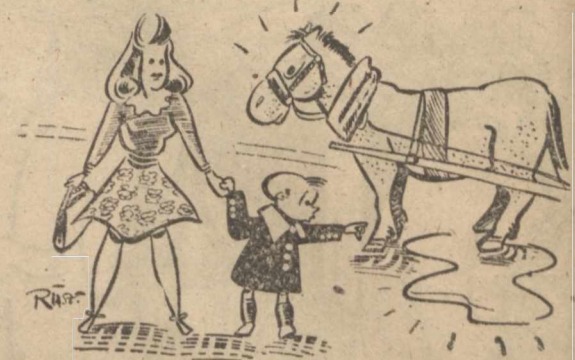
Hát nincs igaza?

Kohn bácsi egy csinos hölgyet invitál a lakására.

— Eljövök — mondja a hölgy —, de figyelemzetem, hogy engem minden gyöngéd szóért honorálni kell.

— Aber — legyint Kohn bácsi — mit kell nekünk sokat beszélgetni?

Takarékoskodjunk a benzinnel

— Mama, nézd, ez a ló nem spórolt a benzinnel.

Hogyan kívánnak egymásnak lecsúszást a politikusok:

— Sível és lélekekkel!...

LONDON MOSOLYA

Írja: Tábori Pál

1. Egy magyarszármazású londoni kiadó tizenkét éves kislánya önként ajánlkozott, hogy segít édesanyjának multheti cocktail-pártyján, amelyet egy igen kitűnő amerikai író tiszteletére rendeztek. A kiadó felelőse nagyon örült ennek a kedves ajánlatnak s minden kitűnően is ment, amíg csak elszórnyedve nem hallotta, hogy kislánya odafordul a nagy író feleségéhez és édes mosollyal megkérdi:

— Meekínábatom a hetedik Martinijével?

szetalálkozott egy barátjával, aki minden anekdotát, amit elmondott, legalább háromszor félbeszakított az ostoba megjegyzéssel:

— Kérlek, ne hagyd végi mondani, ha már hallottad!

Egy nap aztán Twain meguntta ezt a frázist és rámondott:

— Mi az, hogy hallottam? En találtam ki húsz évvel ezelőtt...

4. Biztosítási ügynök barátom mesélte, hogy tízezer fontos csekket kellett átadnia egy bánatos özvegynek. Vigasztalhatatlannak látszott — mondták, hogy három napja zokog szünet nélkül. Ránézett a csekkre s egyszerre elálltak a könnyei.

— Akár hiszi, akár nem — mondta elcsukló hangon — *legaabb két ezret adnék ebből, ha a férjem életben maradt volna!*

Hát nincs igaza?

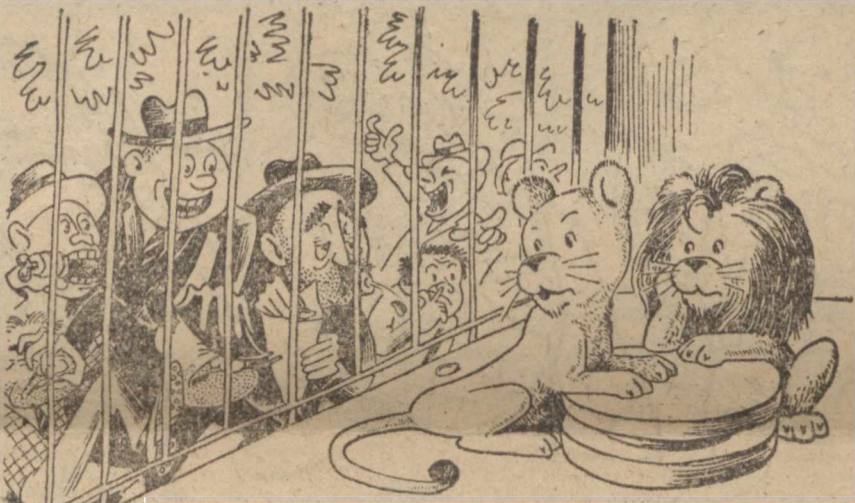
Puszpáng panaszkodik barátjának:

— Hiába, kérek, nem lehet a nőkben hiszni.

— Miért?

— A napokban feladtam egy házassági hirdetését az újságba és az első, aki válaszolt rá, a menyasszonyom volt.

Hát nem aranyos?

— Leókám, ne könyökölj ilyen illetlenül. Mit gondolkodnak majd a modorunkról az emberek...

A sznob

Két előkező pasas bógnizik a műjégen. Azt mondja az egyik:

— Nem félsz, hogy el-esel?

Mire a másik kicsinylően legyint.

— Mondd már! Hisz ez csak műjég...

Szónok urak figyelmébe

»A beszéd a gondolatok csatornája.«

(Young)

DISZTINGVÁLÁS

Kalotai elmegy a szabóhoz és megkérdezi tőle, hogy milyen feltételek mellett csinálna neki egy ruhát?

— Hát tetszik tudni — feleli a szabó —, nálam az a szokás, hogy a finom kundschaftoknak nem kell betartani a fizetési terminusokat, én sohasem szólítom fel őket.

— Nahát — örvendezik Kalotai —, ez nagyszerű!

— Na igen — folytatja a szabó —, de aki nem tartja be a fizetési terminusokat, az nem egy finom kundschaft és azt fejszólítom.

FÉRFIPÍVAT

— Uram, garantálom, hogy ez valódi nyúlzsörkalap...

A legújabb Salamoniáda

Salamon Béla beállít a vendégöbe, ahol egyszerre megrohannák a pincérek:

— Levest parancsol?

— Kérdi a pincér. Ugyanakkor a borfiú is odalép és megkérdi:

— Bort, sört, szódát parancsol? — És, hogy nagyobb legyen a zúr, a kenyereslány a kenyérgyegyet kéri. Mire Salamon halkán megszólal:

— De hógycim és araim, egyszerre csak egyet tudok kiszógni!

TELITALÁLAT

— A nők még a szerelmet se úzik szerelemből.

(Molnár Ferenc)

BALEGYENÉS

Nagy bojtány az ökölvívómeccsen és az egyik versenyző dühében a boxkesztyűjét vágja a poózóbíró fejéhez. Az ordítva tiltakozik az inzulitus ellen, a társa azonban leintli:

— Sose mérgeledj, inkább örülj.

— Minek örüljek?

— Hogy nem kalapács-hajtó-versenyen vagyunk.

Szabad porta

Hektor és Faktor: A két kedves kutyus ma szerepel először a «Szabad száj»-ban. Ezentúl minden héten emondják majd véleményüket az aktuális eseményekről.

Örülünk, ha olvasóink megkedvelik lapunk új szereplőit és, ha néha kissé csípőseket fognak mondani közéletünk híreseiről, reméljük az lesz rá a válasz, hogy «eb, aki bánja...»

Vásott apostol: Gyártás Mikós remek első felvonást írt, de a többi is igazi íróra vall. Végre, va'aki, aki nem komor nagyképpűggel tárgyal problémákat. Az előadás hősei: Kamarás, Stó Mária, Paotai István, Bárdy György, Ráonpi, az ifjú Dékány és mindenekelőtt Gonda György. Ez a szerény és kiváló művész méltó utóda a régi Vígyszínház nagy epizódistáinak.

Szalmácss-galéria: Radnay József kiállításán a szép nógrádi, dalmáciai és oszták tájakon kívül nagyon megkapó a budapesti romokról örök mementőként festett akvarell-sorozat.

Mulatók: Mi is olvastuk a hirdetését, hogy az emittet kávéházban Wolf Frédi, Beamter Bandi és Haber Bubi muzsikál. Min csodálkozik? Ugy-

látszik aféle jazzrajközenekarról van szó.

Meteorológus: Igaza van. Ugylátszik az ideitél, befagyott.

Sz. Gy. Köszönjük, nagyrésztük jó kár, hogy szerzőit nem tudja megnevezni, de mi, néhányat már agnoszkáltunk és a többit is kinyomoztuk. Szívesen várjuk a folytatást. *Üdv Régi orvosi: R. J. nem azonos. Gy. I. I. igen. Sok üdv. N. I. Szaka: Határozottan jó kis vers, de rövidebb és csattanósabb kell. A. J. Sajnos nem felelnek meg. Sok üdv! Objektív figyeltő: Hallgatni arany. Üdv. Szikora: Viccesbebel köriünk.*

MIT TAGADJUK, EZ IGY VAN

„Szerelemben a nők mindig a jövőre gondolnak, a férfiak egy kicsit — a múltra is.”

(Duvernois)

SAJNÁLATOS!

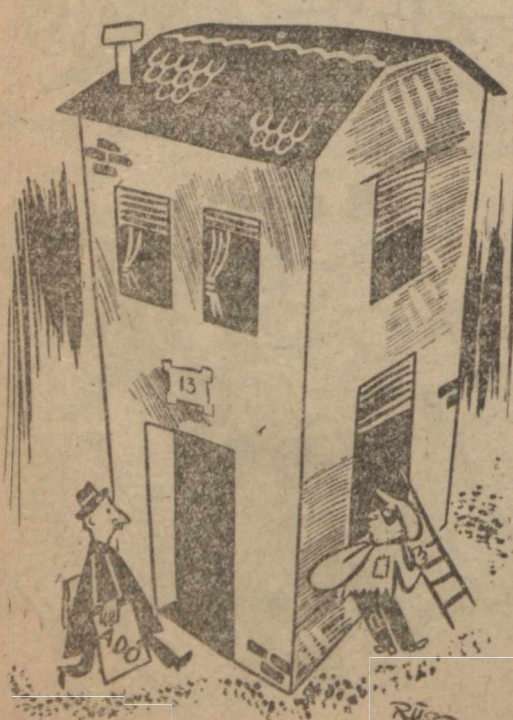
— Nagyságos asszonyom — mondja a házaló — nagyon szép gyászszöveitek vannak.

— Minek nekem gyászszövelet?

— Úgy tudom, hogy a kedves férje tegnap elhunyt.

— Nagyon sajnálom, de rosszul tudja.

2 ember — 1 gondolat

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS FELELŐS KIADÓ:

KIRÁLY DEZSŐ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Bajcsy-Zsilinszky-út 34. Telefon: 125-310*

Kéziratokat, rajzokat nem érünk meg és nem adunk vissza

Hungária Hírlapnyomda Rt., Budapest, Bajcsy Zsilinszky-út 34.

Felelős: dr Bródy László

Előfizetési díj 1 hónapra 3 forint, negyed évre 9 forint. Csekkszám: 36.662

Farsangi hangulat

— Kezüket csókolom, hukk... A hölgyek közül melyik hajlandó velem táncolni, hukk...